

NARODNI GOSPODAR

GLASILO ZADRUŽNE ZVEZE.

Člani „Zadružne zveze“ dobivajo list brezplačno.

Cena listu za nečlane po štiri krone na leto; za pol leta dve krone; za četr leta eno kruno; za člane zvezinih zadrug po tri krone na leto.
Posamezne številke 20 yan.

Sklep urejevanja 5. in 20. vsacega meseca. — Rokopisi se ne vračajo. — Cene inseratom po 20 h od enostopne petit - vrste, za večkratno insercijo po dogovoru.

Telefon štev. 216.

V Ljubljani, 25. novembra 1906.

C. kr. poštne hran. št. 64.846
Kr. ogrske „ „ „ 15.648

Vsebina: Vabilo na naročbo. **Zadruga:** Dosedanje izkušnje s konsumnimi društvami, njih nadaljni razvoj in njih razinerje h kmetijskim zadrugam. Zvezina skupščina. Podpore. Osrednja zveza nemških gospodarskih zadrug na Češkem. Srbska gospodarska društva na Ogrskem. Pregled. — **Gospodarsko berilo:** Dansko in Švedija, uzorni poljedelski državi. Gospodarski odnosi u Istri. Učiteljski tečaj na kmetijski šoli na Grmu. Sklep šolskega leta na kranjski kmetijski šoli na Grmu. Male vesti. Inserati.

Vabilo na naročbo.

Z novim letom dospe „Narodni Gospodar“ v osmo leto svojega obstanka.

Nočemo se hvaliti z dosedanjimi uspehi, mi gledamo naprej in gremo naprej po poti, ki smo si jo zasnovali in spoznali za pravo.

„Narodni Gospodar“ je glasilo „Zadružne zveze“ — toraj je v zvezinem namenu označen naš program in ta naš program je: najti, rešiti, ojačiti in družiti vse gospodarske sile na slovanskem avstrijskem jugu in tako ustvariti veliko, nepremagljivo gospodarsko moč.

Zvesto se bomo držali tega programa in ga brez vseh ozirov zvrševali, ker smo prepričani, da je to glavni predpogoj za obstanek naroda.

„Narodni Gospodar“ hoče biti zrcalo našega narodnega gospodarstva, posebno pa jugoslovanskega zadružništva, spada torej v vsako hišo, kjer je kaj smisla za gospodarstvo in posebno za zadružništvo.

Svoje sotrudnike prosimo, da nas podpirajo tudi v bodoče; posebno pa še prosimo naše zadruge in zadružništva, da nas zalagajo s vsakojakimi poročili o svojem zadružnem in splošno gospodarskem delovanju.

List bode izhajal kakor do zdaj, 10. in 25. vsakega meseca in bode obsegala vsaka številka vsaj 16 strani.

Cena listu je:

za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K.

Člani »Zadružne zveze« dobivajo list brezplačno.

Člani zadrug, ki so članice »Zadružne zveze« dobivajo list na leto za 3 K; tem priporočamo list še posebno radi tega, ker najdejo v njem podatke o delovanju svojih zadrug.

„Narodni Gospodar“ se naroči pri „Zadružni zvezi“ ali pa pri bližnjem poštnem uradu.

ZADRUGA.

Prvi avstrijski zadružni shod.

(Nadaljevanje.)

Dosedanje izkušnje s konsumnimi društvami, njih nadaljni razvoj in njih razmerje h kmetijskim zadrugam.

(Poročalec: Ivan Rožman — Ljubljana.)

Dovolil si bom, govoriti o vrsti zadrug, ki na prvi pogled mogoče ne sodijo v razgovor na kmetijskem zadružnem shodu, namreč o konsumnih društvih:

Pri nas vlada namreč napačno mnenje, da so konsumna društva le tam umestna, kjer si je industrija uslužbila cele vrste delavcev, tam pa — v mirnih kmetskih selih, kjer se še ne dvigajo tovarniški dimniki proti nebu, kjer si kmet obdeluje polje in se bavi le s kmetijstvom, — da ni prostora za konsumna društva.

Pri dosedanji organizaciji našega kmetijskega zadružništva se je, najbrže brez namena, oziralo na to dejstvo — kajti skoro vse zadružništvo vidi v kmetu le producenta, le njega varuje, ojačuje — medtem ko se za kmeta kot konsumenta nihče ne zmeni.

Vendar bi bilo zelo neumestno prezirati važnosti, katere ima kmetovalec kot konsument. Moderno denarno gospodarstvo že sega v najoddalnejše vasi in vasice — naturalno gospodarstvo se ob enem umiče.

Kmetovalec ne porabi več svojih pridelkov za-se — temveč jih proda — z dobljenim denarjem si pa nabavi vse potrebno blago. In če se oziramo po kmetijskih delavcih, vidimo, da i oni zahtevajo denarno plačilo za svoje delo, z denarjem pa si potem nabavijo potrebno blago.

Kmetovalec je toraj kot konsument postal uvaževanja vreden činitelj in mi zadružarji smo dolžni vso našo pozornost obračati njemu kot takemu.

Tu pa srečamo mnogokrat starega znanca — oderuštro. Svoje dni je bilo oderuštro razširjeno kot denarno oderuštro, po tem pa nastopa kot blagovno oderuštro. To oderuštro pa provzroča mnogo škode kmetovalcu, kakor tudi delavcu.

Naše raiffaisenovke so izvršile pravo Herkulovo delo, kajti, kakor je Herkul osnažil egejski hlev — tako so naše raiffaisenovke osnažile vasi in sela toli pogubnega denarnega oderuštra. Njim in le njim je bilo mogoče prodreti v najskritejša njegova skrivališča — ter ga odstraniti.

Kakor je zadružništvo odstranilo denarno oderuštro — tako tudi lahko odstrani blagovno oderuštro — in sicer po konsumnih društvih.

Nečem vam tukaj predočiti slike blagovnega oderuštra — saj bi tudi slika ne bila lepa — priporočiti hočem le, da to oderuštro najbolje cvete v

onih krajih — kateri so oddaljeni od modernih prometnih sredstev; — kajti tam se posameznikom najlažje posreči bedo in nevednost konsumenta za svoje namene izrabljati.

Ker pa smo mi južni Slovani tako srečni, da pogrešamo v naši sredini mnogokrat celo najpotrebejša moderna prometna sredstva, zato je pa posebno pri nas cvetelo blagovno oderuštro. Tukaj tudi tiči vzrok, zakaj so Jugoslovani jeli ustanavljati konsumna društva.

Ko so se osnovala prva konsumna društva, žalibog naši kmetovalci in njih voditelji še niso imeli nobene praktične izkušnje — pogrešali so tudi zadružne zveze, katere bi jim zamogle pomagati pri ustanovitvi takih društev. Pred vsem pa še ni delovala „Splošna zveza avstrijskih zadrug“, katera bi jih poučila, eventuelno podpirala. Zato se ne smemo čuditi, da so ta društva le skromno životarila, da celo nekaterih od njih ni več.

Kot pravi zadružarji smo seveda iskali in tudi našli vzroke, radi katerih konsumna društva niso imela pravega vspeha. Najvažnejše vzroke hočem tu kratko omeniti.

Pred vsem manjkala je vodjem konsumnih društev potrebna in zadostna trgovska izobrazba, zato so se pri naročbi blaga, pri spravljanji, pri prodaji, pri računstvu i. t. d. vrinili marsikateri pogreški. Bilo tudi ni nobene zveze, katera bi konsumnim društvom preskrbelo blago, bila so pri nakupu docela sebi in trgovčevi milosti prepuščeni.

Trgovec je z konsumnimi društvami kaj rad kupčeval — ker je imel računati na gotovo plačilo.

Ker je pa trgovec kmalu spoznal, da vodje konsumnih društev o trgovini kaj malo razumejo — in je povrhu v konsumnih društvih še videl neljubega konkurenta — jim je z najmirnejšo vestjo natvezil najslabše blago. Pri naročilih blaga godilo se je najčešče tako-le:

Fino, elegantno oblečeni trgovski potnik pripeljal se je z nebroj kovčeki in često s krivim nosom — pred konsumno društvo.

Vodjo prodajalne se pozdravi z „gospod kolega“, ponudi se mu par smodk, ob enem se mu pa za božič obljudi lepa obleka, saj se je nadejati dobre kupčije.

Sedaj pokličejo načelnika; ta je najčešče popolnoma preprost kmet, ki pride naravnost iz hleva ali pa od polja. In na tega se sedaj vsuje cela vrsta častnih priimkov — gospod načelnik tu, gospod ravnatelj tam — tako dolgo, dokler ni mastno naročilo pisano in tudi podpisano.

Pri blagovnem oderuštru je bil glavni činitelj kredit. Ljudje so se navadili vzeti blago na upanje — in tako so storili tudi pri konsumnih društvih.

Če bi bila imela konsumna društva zadostna lastna denarna sredstva, bi že še lahko nekaj časa dajala na upanje.

Ker pa naša zadružna postava žalibote nima nobene točke, katera bi predpisala večje deleže pri konsumnih društvih, so se v pravilih določili deleži le po 1 K.

Ker konsumno društvo ni imelo v deležih lastnih sredstev, je moralo iskati kredit, se zadolžiti — ogromne obresti plačati — dokler konečno ni bilo prezadolženo.

Slednjič so jih tudi trgovci sovražili in preganjali.

Trgovci so videli v konsumnih društvih svoje uničevalce. Zato so si snovali lastne organizacije, katere so imele nalogu nadzorovati in ovaditi konsumna društva.

Če bi zamogli z röntgejevimi žarki presvetiti registraturo tega ali onega ministerstva, kako mnogo ovadb o konsumnih društvih bi tu našli!

Konsumna društva so kmalu uvidela, da tako ne more iti dalje. Zato so tudi poskušala in se trudila spoznale nedostatke odpraviti.

Pred vsem so si poiskala zvezo, kateri so se priklopila; zvezo, katera jim je preskrbovala dobro blago, jih poučevala in revidirala — ter jim ob enem posojevala denar za primeroma male obresti.

Jugoslovani imamo prilično 100 zadrug, katere so konsumna društva. Največ teh zadrug se je priklopilo „Zadružni zvezi“ v Ljubljani. Da je zamogla „Zadružna zveza“ bolje in obširnejše skrbeti za konsumna društva, je osnovala posebno zvezo, ki se peče le z oskrbo blagovnega prometa.

Zveza je zahtevala, da so se mali deleži po večjih nadomestili, — pri snovanju novih društev pa je določila — da se v pravila stavijo večji deleži.

Konsumna društva so tudi nehala dajati na upanje, povsod se naj zahteva takojšno plačilo, kar se seveda more le polagoma uvesti. Tako so si konsumna društva zasigurala svoj obstanek, trgovcem pa se je napadanje otežkočilo.

Sčasoma bodo trgovci, prisiljeni po konsumnih društvih, spoznali, da se mora trgovina popolnoma uslužiti ljudstvu, oziroma konsumentu, in da ne bo več prilike, da bi posamezniki obogatili.

Konsumna društva morejo v trgovini provzročiti prevrat; one nečejo in ne morejo uničiti trgovskega stanu, one ga morejo le refomirati.

Trgovec, ki ima danes sam odgovornost za svojo trgovino, naj bi se uslužbil pri konsumnih društvih; tu bi bil lahko v pravem pomenu trgovec, deloval bi lahko uspešno za blagor ljudstva — saj bi ga ne morila več misel na lastno zgubo, ob enem pa tudi ne bi zamogel več prežati — na obogatenje.

Ker nečem, da bi se mi očitalo, da pójem pesem bodočnosti, hočem se povrniti k bistvu konsumnih društev.

Kaj hočejo pravzaprav konsumna društva?

Konsumna društva hočejo doseči, da se ljudstvu olajša oziroma poceni nabavljenje vsakovrstnega blaga in sicer tako, da društvo skupno nakupuje razno blago, katero potem po malem oddaja članom. — Proda naj se pa ne samo po ceni — temveč tudi dobro in nepokvarjeno blago.

Konsumna društva hočejo torej konsumcijo izboljšati — omogočiti hočejo, da postane gospodarska.

O konsumciji sami ne budem izgubljal dosti besed; saj mi gotovo nihče ne bode oporekal, da je konsumcija največje važnosti v narodnem gospodarstvu.

Vsa naša produkcija je vendar le sredstvo, katero naj omogoči katerokoli konsumcijo.

Konsumcija je končni smoter in ob enem tudi največji predpogoj produkcije — obe bi lahko imenovali sestri, katerih ena je od druge popolnoma odvisna.

Ker torej konsumna društva stremijo, kmetovalčeve konsumcijo izboljšati, kar tudi lahko dosežejo, če se po gori navedenih pogojih ravnajo, — hočem jih še enkrat kratko navesti:

popolno pridruženje h kaki zvezi,

večji deleži,

prodaja le članom,

in konečno prehod k lastni produkciji,

stavim sledeči predlog, s prošnjo, da se sprejme:

„Prvi avstrijski gospodarski zadružni shod, pripozna, da so konsumna društva važno sredstvo v svrhu zboljšanja konsumcije kmetovalcev — in priporoča zato, da se organizaciji konsumnih društev obrača največjo pozornost.“

To je toraj oni grozni referat, ki je razburil duhove nekaterih slovenskih obiskovalcev zadružnega shoda, — ki so sicer nastopali kot zastopniki celjske zveze — ta je napolnil nekaj predalov zadružništvu nasprotnega časopisa.

Predlog bil je odklonjen, pa ne radi tega, ker je g. Andrej Gabršček iz Gorice, ki je tudi zastopal celjsko zvezo, rotil Čehe, naj glasujejo proti predlogu, temveč radi tega, ker se je zadružni shod vršil na Dunaju, kjer se je par dni prej demonstriralo proti konsumnim društvom.

• Vrh tega je bilo največ zborovalcev iz Nižnjavnistrskega in Moravskega, kjer konsumnih društev ne poznajo, temveč kot kmetijski dogmatiki, snujejo samo le strogo kmetijske zadruge.

A tudi tam niso proti snovanju konsumnih društev kmetovalci, nasprotovali so samo le trgovci, gostilničarji, učitelji in drugi, ki so zastopali zadruge.

Na shodu navzoči kmetovalci so se pa za konsumne zadruge ogreli; po zborovanji prišli so k referentu ter mu izjavili, da so le voditelji njihovih zadrag proti konsumnim zadrugam, kmetovalci sami pa si je želijo.

Naprosili so toraj referenta, da na prihodnjem zadružnem shodu spet predava o konsumnih društvih.

Zvezina skupščina,

dne 20. avgusta 1906.

(Konec.)

5.) Volitev šest članov zvezinega odbora.

V smislu pravil izstopijo iz odbora gospodi: Franc Jaklič, dr. Matko Ladinja, Franc Stanovnik, dr. Ivan Šusteršič, Anton Žumer; pred skupščino je umrl vrh tega Zvezin podpredsednik g. Josip Jeglič.

Vsled tega ima voliti skupščina šest članov odbora.

Skupščina sklene soglasno z ozirom na § 27. 4. odstavek zadružnih pravil, da se volitev izvrši per aclamacionem.

Skupščina izvoli nato per aclamacionem v Zvezin odbor sledeče gg.: Fran Jaklič, dr. Matko Ladinja, Ivan Mahulja, dr. Vladislav Pegan, Ivan Stanovnik, dr. Ivan Šusteršič.

6. Volitev nadzorstva.

Skupščina sklene soglasno, da se tudi nadzorstvo voli per aclamacionem, ter voli v nadzorstvo per aclamacionem sledeče gg.: Iv. Hladnik, Ivan Podlesnik, Matija Rant, dr. Viljem Schweitzer, Konrad Texter.

7. Poročilo o revizijah, koje je izvršila Zveza pri svojih članicah.

Uradni ravnatelj g. Ivan Rožman poroča kot nadrevizor o izvršenih revizijah. Poročevalec navede vse najdene nedostatke ter iste tudi pojasni.

Pri vsakem nedostatku navede, kako naj se iste odpravi.

Skupščina vzame poročilo na znanje ter priporoča, da se na podlagi najdenih nedostatkov priobčijo v „Narodnem gospodarju“ primerna navodila.

8. Prememba pravil.

Skupščina soglasno sklene premembo pravil v §§ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 17, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 38, 41, 42, 43, 44, 45, 47, 48, 49, 52, 53, 54.

Namen te premembe je bil, omogočiti Zvezi ustanovitev podružnic v pojedinih deželah, kakor tudi razširiti članstvo tudi na druga gospodarska podjetja n. pr. živinske zavarovalnice itd.

9. Slučajnosti.

Župnik g. I. Kolarč, zastopnik hranilnice in posojilnice v Laškem, predlaga, naj se ustanovi pri Zvezi poseben likvidacijski zaklad, s kojim bi se omogočilo zadrugam, ki so prisiljene se razdružiti in to ne po lastni krivdi, gladka likvidacija.

Ta predlog se odkaže zvezinemu načelstvu, da ga pri jedni bodočih skupščin postavi na dnevni red.

S tem je bila zvezina skupščina končana. Predsednik se zahvali vsem skupščinarjem za vztrajnost, ker se je skupščina vršila več ur ter izreka veselje, da so skupščinarji opetovano posegli v debato, vsled česar je skupščina bila jako živahna.

Nato zaključi predsednik skupščino.

Po skupščini se je vršil skupen obed, kojega je priredila skupščinarjem del. družba „Union“.

Pri skupnem obedu dr. g. Krek nazdravi vsem zadružnikom, prijateljem, sovražnikom, ki nam dajejo korajžo, nazdravi zlasti zastopnikom hrvaških zadrug in navzočemu Srbu, češ, uresničuje se beseda nad nami: Od Triglava do Balkana.

G. Faschingbauer nazdravi „Zadružni zvezi“ in njenemu načelniku.

G. dr. Ladinja nazdravi gostoljubnemu predsedniku „Uniona“ g. dr. Gregoriču, ter predlaga, da navzoči to gostoljubnost plačajo v tem, da nabero med seboj prispevek za „Družbo sv. Cirila in Metoda“. Udeležniki so takoj zložili lepo svotico za slovensko in istrsko „Družbo sv. Cirila in Metoda“.

G. dr. Gregorič vzpodbuja zadružnike, naj s prihranki svojih društev podpirajo industrijalna domača podjetja s tem, da jemljejo delnice. Tako bomo postali v svoji deželi svoji gospodarji, če ne, bo tuji kapital, ne pa domači, porabljaj prirodne sile naše domovine.

G. Kolar nazdravi g. dr. Ladinji, požrtvovalnemu rodoljubu, možu poštenjaku, ki s svojim nesebičnim delom toliko koristi istrskemu ljudstvu.

G. Vrsalović (Brač) zahvali Slovence za sprejem ter naglaša, da je dalmatinsko zadružništvo začelo procvitati šele s tistem trenutkom, ko se je zvezalo s slovenskim; pozdravlja brata Srba g. Maksimoviča, ki je, dasi pravoslaven, prišel med nas in vidi, da delamo tu vsi po istih načelih za resnično korist ljudstva. Izkušnja uči, da tista društva, ki se tesno oklepajo „Zveze“, prospevajo, druga pa ne. Sedanji napredek nam kaže, da bomo premagali vse težave in si priborili gospodarsko svobodo.

G. Rožman prebere došle brzjavke, ter nazdravi jugoslovanski gospodarski vzajemnosti.

G. Hanibal Škerlj (Trst-Sv. Ivan) v imenu svečovanskih rodoljubov zahvaljuje „Zadružno zvezo“, da se je že njeno pomočjo začelo zadružno življenje v njegovem kraju; posebno pozdravlja zvezo s Hrvati in Srbci.

G. dr. M. Ladinja naglaša, da je zadružna organizacija v pomoč bednemu narodu, in zato je prospela baš zaradi tega, ker so ji od začetka stali na čelu siromaki in ne bogatini. V Istri smo začeli z borimi 600 gld., in prošlo leto je imela puljska posojilnica že 3 milijone prometa. Sedaj imamo v „Zadružni zvezi“ pomoč za visoke svote brez težav. Ta napredek je skoro neverojeten in kaže, kakšna moč je v zadružni ideji. Zato pa bomo delali, da postane vedno tesnejša zveza Istre z „Zadružno zvezo“.

Sledile so še razne napitnice in slednjič so se razšli zborovalci, veseli dosedanjih uspehov in polni nad za bodočnost.

P R E G H E A

poslovanja hranilnic in posojilnic na podlagi vposlanih mesečnih izkazov za mesec oktober 1906.

Ime	Prejemki		Izdatki		Denarni promet		Hranilne vloge	Posojila	Število članov						
							vloženo	vzdignjeno	dano	vrnjenlo					
	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	
Ljubljana — ljud. posoj.	1860289	81	1780865	79	3641095	60	349953	21	227078	65	47967	07	55442	07	2167
- Vzaj. pod. dr.?															
Ljubno	50608	27	50320	11	100928	90	6210	—	5396	05	5800	—	28790	—	183
Loškipotok na Taboru	9990	26	14235	59	24225	85	8909	—	905	69	2260	—	—	—	121
Lukovica	7291	97	6598	34	13890	31	4600	—	3720	72	2850	—	100	—	98
Mali Lošinj	113029	63	109496	02	222525	65	72799	68	36643	69	42492	—	19607	—	289
Marenberg	6074	48	5028	80	11103	28	1941	—	536	84	1327	36	1705	93	334
Medulin	6786	11	5476	26	12262	37	4257	—	2735	37	1940	—	1868	—	346
Mengeš	15344	21	1185	99	27150	20	8923	—	5417	10	800	—	1222	—	417
Metlika	11068	47	18018	21	29086	68	3968	30	8619	36	8750	—	4610	41	4
Mokronog	11711	46	9307	36	21018	82	9208	—	4379	20	7100	—	1788	—	178
Moravče	8924	—	8428	—	17352	—	7280	—	200	63	2200	—	—	—	30
Mošnje	3107	46	1764	22	4871	68	3066	—	609	66	150	—	—	—	+1
Nerezine	110405	46	110336	41	220741	87	71252	60	38464	34	27203	—	6751	57	116
Nadin	5313	31	5280	98	10594	29	3984	17	1143	96	3244	63	569	67	28
Naklo	522	—	2	20	524	20	505	—	—	—	—	—	2	—	53
Omišalj	166022	14	173161	44	339883	58	143990	90	65731	36	16806	71	13501	79	7
Oprtalj															
Pazin	82696	75	78046	17	160742	92	53755	37	28102	29	20293	47	9511	27	—
Pag	77566	45	77565	54	155132	39	114207	29	45623	24	102629	14	12433	82	161
Pišece	3366	28	2191	88	5558	16	1040	—	707	80	1472	—	1949	—	789
Planina	1011	57	889	19	1900	76	781	20	888	23	—	—	124	—	—
Polhov-Gradec	6673	20	12348	81	19022	01	4190	—	4043	70	400	—	440	—	151
Pomjan	6138	53	5928	32	12066	85	1484	—	190	—	4861	—	20	—	81
Poljane	19063	39	22332	05	41395	44	9589	62	4310	62	10680	—	6210	—	411
Podbabje	855	—	738	93	1593	93	60	—	—	—	560	—	—	—	100
Preddvor	1220	—	1411	—	2631	—	663	—	80	—	400	—	200	—	69
Proložac-Postranje	2069	—	1766	—	3435	—	59	—	—	—	—	—	—	—	134
Preska	1686	09	1649	75	3330	84	1060	—	50	—	740	—	40	—	90
Pločice-Konavljé	47244	22	47203	15	94447	37	41573	91	6853	41	58214	78	4499	28	84
Pulj	128226	71	124745	25	252972	06	66467	52	23076	75	42834	57	13939	79	+15
Punat	19958	07	22103	45	42061	52	14981	85	6807	—	500	—	810	—	44
Radeče	23198	96	21987	97	45186	93	11925	70	4486	24	12151	52	9170	12	504
Rab	7178	80	7142	42	14321	22	4544	80	200	—	2220	—	2479	77	513
Rečica	27334	56	23530	25	50864	81	13848	06	19518	14	1640	74	2243	—	408
Ribnica	39086	26	34145	92	73232	18	16281	77	14056	51	11750	—	1920	—	+5
Ricmanje	1102	07	376	15	1478	22	—	—	—	—	310	—	870	—	199
Roč	13811	04	7317	68	21128	72	100	—	2265	28	1970	—	675	22	266
Rob	7334	58	6173	91	13508	49	3301	58	3485	24	2550	—	1380	—	203
Rogoznica	4724	95	4021	26	8746	21	45	70	1502	21	2515	01	1474	48	121
Rova	1538	88	3120	13	4659	01	831	—	764	75	640	—	620	—	235
Rovte	10923	83	7366	27	18290	10	1641	—	4271	99	920	—	530	—	200
Selca na Braču	82813	82	75819	21	158633	03	50569	68	15708	55	16120	—	840	—	101
Selce	10920	72	17203	06	28123	78	8286	—	4267	19	1800	—	2081	50	320
Semč	15655	98	14608	53	30264	51	7424	60	9887	47	4430	—	2760	26	+3
Senožeče	3005	52	2719	51	5725	03	200	—	—	—	2540	—	2640	—	319
Sevnica	16234	40	22039	72	38274	12	9236	—	6029	—	5308	—	4619	—	1998
Slov. Gradec	4535	26	4740	05	9275	31	2130	—	768	—	1170	—	152	07	105
Smlednik	3170	52	4031	63	7202	15	2520	50	1153	83	175	—	40	—	+2
Sorica	1516	83	1566	—	3082	83	480	—	1226	—	340	—	—	—	39
Srednjavas	21883	95	22189	12	44073	07	10608	30	8864	47	5964	32	1040	75	388
Staraloka	19855	21	17114	34	36969	55	10583	—	6590	73	1400	—	2600	—	226
Stari grad	37699	20	32084	45	69783	65	21339	—	9314	—	5700	—	4480	—	1
Stari trg	33418	68	28003	29	61421	97	19146	47	8276	03	5650	—	3917	59	557
Struge	3929	43	3596	40	7525	83	3484	—	1781	30	800	—	40	69	+1
Sv. Ema	1330	92	1134	98	2465	90	520	—	—	—	1100	—	524	60	199
Sv. Ivan	11860	20	14483	55	26343	75	4207	60	1610	—	12853	—	927	—	193
Sv. Križ pri Kaštav	4086	41	3601	64	7688	05	360	80	—	—	3600	—	—	—	71
Sv. Jakob ob Savi	4581	54	5360	27	9941	81	1516	—	381	87	2420	—	—	—	147
Sv. Križ p. Kostanjevici?	21166	35	18646	84	39813	19	4159	27	14471	31	4160	—	365	80	378
Sv. Jurij ob j. ž.	17950	27	14791	40	29741	67	10708	33	5940	51	4700	—	2508	—	221
Sv. Jurij pod Kumom	9856	57	9840	—	19696	57	7900	—	2690	—	150	—	—	—	56
Sv. Jurij pri Kranju	10946	73	11032	82	21979	55	5528	—	5673	35	4321	—	700	—	315
Sv. Kunigunda	12622	27	12460	72	25082	99	7158	20	6319	19	1100	—	580	—	90
Sv. Lenart	26152	57	26284	84	52437	41	16689	39	11121	38	6760	—	5523	—	2059
Šebrelje	6579	13	6525	11	13104	24	3710	—	1877	94	981	—	1042	40	111
Škocijan	7610	81	7262	92	14873	73	2519	44	2435	33	4700	—	1287	—	755
Škofjaloka	12975	32	13076	62	26051	94	5068	—	1522	35	800	—	6600	—	74
Šmarije	9405	98	11389	29	20795	27	4620	—	6607	20	4650	—	320	—	30

Ime	Prejemki		Izdatki		Denarni promet		Hranilne vloge	Posojila	Stevilo članov						
							vloženo	vzdignjeno	dano	vrnjeno					
	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v			
Šmartno pri Kranju . . .	18106	53	15538	85	33645	38	6962	—	1456	—	11480	—	—	—	50
Šmartno pri Litiji . . .	5609	52	6170	24	11779	76	1714	—	2896	94	3200	—	726	25	2
Šturije	6227	22	5947	49	12174	71	2679	—	2351	04	3550	—	1419	34	+1
Štokovci	7912	48	8234	72	16146	75	—	—	200	—	5158	90	2947	57	321
Št. Ilj pod Turjakom . . .	18753	58	18681	24	37434	82	5595	88	3172	38	13996	—	2826	28	202
Št. Janž	2150	57	1890	70	4041	27	550	—	240	—	130	50	1470	—	150
Št. Jernej	28244	45	25096	94	53341	39	14349	78	6491	44	11908	—	5518	—	+11
Št. Lambert	681	42	687	—	1368	42	679	82	55	—	—	—	—	—	8
Št. Peter	26858	35	62992	21	53850	56	8939	27	14681	07	6840	—	4942	—	450
Št. Rupert	4046	48	4473	47	9519	95	2076	—	1946	—	2480	—	588	—	229
Št. Vid pri Zatičini . . .	39229	17	39775	19	79004	36	26946	85	16485	13	7400	—	3986	74	413
Št. Vid nad Ljubljano . .	18078	23	12189	60	30267	83	17227	13	—	—	1200	—	—	—	40
Tinjan	3012	41	1270	—	4282	41	1090	—	120	—	1150	—	1701	—	262
Tomaj	11252	78	10603	76	21856	54	4964	—	5916	85	4610	—	440	—	+3
Tomišelj	10590	30	9614	10	20204	40	2466	—	5894	10	3200	—	776	—	354
Toplice	3176	88	3559	55	6736	43	2108	—	2063	40	1530	—	20	—	+5
Trebelno	6482	62	5317	11	11799	73	3536	28	2997	68	2220	—	80	—	240
Trnovo	26773	57	28793	30	55566	87	8400	42	7947	42	15459	54	8350	08	750
Tržič	7943	67	5586	78	13530	45	6038	41	2544	33	—	—	8292	—	175
Tržišče	5151	89	3954	13	9106	02	1630	40	3029	—	860	—	500	—	165
Tunice	3615	88	2257	36	5873	24	1104	—	642	62	600	—	1060	—	48
Vabriga ?															
Velike Lašče	38958	49	35957	97	74916	46	17506	77	14646	93	7626	76	1287	26	240
Veliki Lošnj	24594	46	24481	60	49076	06	10543	28	8349	34	2140	—	170	—	70
Vipava	35303	60	34486	84	69690	44	13560	60	25166	92	8665	—	3206	—	1174
Videm	4003	85	3321	85	7325	70	3220	—	3200	78	120	—	555	58	—
Višnjagora	20847	86	18134	63	38982	49	10008	—	10065	43	6820	70	3508	36	—
Vojsko	2195	46	2704	53	4899	89	1284	08	213	—	2489	84	220	—	34
Vodice (Dalmacija) . . .	29625	93	29457	06	59083	99	51337	94	16094	38	111373	91	18315	75	342
Vodice	2778	33	2849	21	5627	54	2572	—	844	44	—	—	185	—	81
Vrbnik	87138	76	85739	94	172878	70	52469	27	22224	26	38883	—	23154	59	330
Vrhnička	26757	29	21638	46	48395	75	18451	30	7616	64	2250	—	2522	03	—2
Vrlika	39402	74	38855	41	78258	15	12274	95	200	—	58306	47	9251	87	252
Zagradec	5356	22	4412	98	9769	20	3043	—	2135	62	1250	—	1270	—	167
Zagorje ob Savi	4339	45	4327	37	8666	82	3686	—	774	—	1041	32	600	—	+1
Zatičina	4987	18	4953	15	9940	33	1285	—	30	—	3420	—	420	—	70
Zg. Besnica	6031	18	5962	81	11983	39	2542	—	326	59	3431	—	1088	01	51
Zg. Tuhinj	3694	18	3581	61	7275	79	3255	—	1874	31	200	—	414	—	181
Ždrenj ?															
Žiri	16386	02	19563	10	35949	12	7134	19	12937	98	6480	—	4610	—	277
Žminj	2092	85	2570	—	4662	85	—	—	50	—	1060	—	1849	85	240
Župa Raščane	8742	—	6730	41	15472	41	2802	65	—	—	22887	31	426	89	81
Žužemberk	19633	55	19008	53	38642	07	12574	—	4029	04	2940	—	3296	—	500

Podpore.

„Zadružna zveza“ prejela je od c. kr. po Ijdelskega ministerstva za l. 1905 in 1906 podporo K 20.000—. Če tudi je ta podpora z ozirom na zvezin delokrog majhna, daje vendar najjasnejši odgovor na različne napade.

Mlekarska zadruga v Škofjiloki prejela je podporo po K 5000—. Tej zadrugi grozila je že propast, saj je imela na dan že komaj 100 litrov mleka. Leta 1903 pristopila je k „Zadružni zvezi“, ki se je takoj lotila sanacije.

Danes ima mlekarska zadruga že krog 2000 litrov mleka na dan in je postala jedna najboljših mlekarskih zadrug.

Kmetijsko društvo v Vipavi dobilo je K 4000 podpore in 4000 K brezobrestnega posojila. Zadruga je storila največ v prospeh vinoreje.

Osrednja zveza nemških gospodarskih zadrug na Češkem.

Ta zveza je največja nemška zadružna zveza v Avstriji, nadkriljuje jo samo češka zveza v Pragi.

Konec leta 1905 imela je 671 zadrug s 2166 deleži. Promet: K 87,681.147·98.

Tekoči račun s zadrugami:

Vloge: K 13,275.428·69. Kredit: K 8,0922.78·06.

Zveza ima lastni dom v Pragi, ki se po bilanci ceni na K 163,204—.

Srbska gospodarska društva na Ogrskem.

Srbska gospodarska društva na Ogrskem imajo svojo lastno Zvezo.

Ta je imela koncem leta 1905 235 včlanjenih društev, vsa društva so imela 7227 članov, za krom 69.482.— vplačanih deležev in krom 54.326.— rezervnih zakladov.

Med člani je bilo:

6399	kmetovalcev,
104	duhovnikov,
129	učiteljev,
1	učiteljica,
140	trgovcev,
455	drugih.

GOSPODARSKO BERILO.

Dansko in Švedija, uzorni poljedelski državi.

(Konec.)

Švedija,

sosedna država Danske, se ravna po vzgledu Danske in uporablja vsa sredstva za povzdigo kmetijstva.

1. Stremljenje za povzdigo ljudske izobrazbe.

Ljudske visoke šole obstoje v Švediji od 1. 1868., v celem je v Švediji 29 ljudskih vseučilišč. Izmed teh 14 združenih z kmetijskimi šolami, 25 vseučilišč ima tudi tečaje za dekleta. Učenci morajo pri vstopu dopolniti 18. leto, učenke 17. leto.

Najimenitnejša je ljudska visoka šola v Hvilau, ki obstoji iz sledečih oddelkov: 1. za moške Ljudska visoka šola (učni čas november—april), kmetijska zimska šola (november—april), tečaj za kontrolne asistente (maj), tečaj za majhne posestnike (14 dni meseca februarja). 2. Za ženske: Ljudska visoka šola (maj—juli), gospodinjska šola (juni—avgust).

Leta 1904/5 je bilo na tem zavodu 214 učencev in učenk. Cilji in uredba ljudskih vseučilišč so isti, kakor na Danskem.

Razun teh se nahaja v Švediji več strokovnih kmetijskih šol. Najimenitnejši je kmetijski zavod Alnarp, ustanovljen 1. 1859., ki obstoji iz višjega in nižjega kmetijskega oddelka, višjega in nižjega mlekarškega oddelka, vrtnarske šole, podkovske šole in mlekarške šole za ženske. V Švediji je tudi več šol za kravarje. Pouk je praktičen in teoretičen in traja jedno leto.

Šole so večinoma ustanovljene na kraljevih domenah in uživajo podporo od 26 kmetijskih družb; vsak okraj ima svojo kmetijsko družbo, ki pospešuje kmetijstvo dotičnega okraja z prijejevanjem razstav, oskrbovanjem črednih knjig, ustanovitvijo in nadzorstvom kontrolnih društev, podpiranjem poskusnih polj, vzdržavanjem oz. podpiranjem kmetijskih šol, nastavljanjem konsulentov itd. Predsednik, odbornik in uradniki družb se volijo od udov.

Glavne dohodke dobivajo od prodaje žganja. Dobiček iz prodaje žganja se razdeli in sicer smejo delničarji žganje-prodajalnih delniških družb le 5% dividendo jemati; od ostalega čistega dobička pripade 5/10 občini, 2/10 okraju, 2/10 državi in 1/10 kmetijski družbi. Ta dobiček je znašal l. 1904. 1,424.000 d. krom; k stroškom družb pa je prispevala država tudi 1/2 milijona d. krom.

2. Zavod za odgojo, zboljšanje in upeljavo boljših rastlinskih vrst.

V Švediji je švedsko društvo za odgojo semenja v Svalöf. Semena tega zavoda niso samo razširjena v Švediji, ampak tudi v Nemčiji in Avstriji. Ta zavod izvršuje iste naloge, kakor zavodi na Danskem. Prodajo in razposiljanje semenja oskrbuje semenska delniška družba, strogo trgovsko podjetje, katero razpolaga z veliko trgovino in skladišči. Vsaki pošiljatvi se pridene spričevalo, katero vsebuje lastnosti vsebine.

3. Za povzdigo živinoreje

skrbijo središča za pleme živine, čredne knjige, premovanje živine, 305 kontrolnih društev (prvo usta-

novljeno po danskem vzgledu l. 1898.), velika pozornost glede zdravja živine in skrb za proizvajanje zdravstvenim zahtevam odgovarjajočega mleka. Zadnjo nalogo vrši družba za preskrbovanje mleka v Stockholmu in delniška družba Separator. Pri krmljenju krav se ozirajo kakor tudi na Danskem na množino mleka, katero dajejo posamezne krave na dan; čim boljša mlekarica je krava, tem boljšo krmo dobi. Povprečno daje jedna krava nad 4000 kg mleka z približno 3% tolše na leto. V hlevih se skrbi za dovolj zraka, svetlobe in za snago.

4. Zadružništvo

v Švediji je pecej razvito, akoravno ni na tako visoki stopinji kakor na Danskem. Najvažnejše zadruge so bikorejske zadruge, katere dobivajo od države brezobrestna posojila za dobo 3—5 let in se morajo zavezati vsako leto določen obrok posojila odplačati, razun teh še deluje mnogo mlekarskih in drugih zadrag.

Čeravno so podnebne razmere na Danskem in v Švediji dosti manj ugodne, kakor pri nas, vendar vidimo v vseh kmetijskih panogah velikanski napredek.

Povzdiga take izobrazbe, izkoriščanje vseh iznajdb in pridobitev znanosti ter zadružništvo so ustvarili ugoden gospodarski položaj in trden, dobro stoeče kmečki stan; tem činiteljem moramo tudi Slovenci posvetiti večjo pozornost!

Vlado Pušenjak.

Gospodarski odnošaji u Istri.

Kao što je Istra u svemu zemlja iznimaka, tako je i u gospodarskom pitanju; pak pisuc o njezinim gospodarskim odnošajima, treba da razlikujemo gospodarske odnošaje talijanskog i gospodarske odnošaje hrvatsko-slovenskog življa. Da li to nije absurdnost na potencu, kad se mora i u gospodarstvu praviti razliku med dvim narodima, koji istu zemlju obitavaju i koji su tjesno vezani jedni na druge? A ipak je na žalost u Istri tako.

Za gospodarsko podignuće Istre, ustrojilo se pred kakvih 20 godina nekakvo gospodarsko-poljodjelsko vijeće sa sijelom u Poreču. Isto dobiva godišnju potporu i od pokrajine i od vlade. Al akoprem to kulturno vijeće već 20 godina opстоje, to ga Hrvati i Slovenci jedva po imenu poznaju, pošto se ono za njih ni najmanje nebrine, dapače im više puta u gospodarskim pitanjima još i smeta. Njemu je u glavnem pred očima talijanski šovinizam, postavio si za zadaču da je Istra jedino talijanska zemlja, gdje Hrvati i Slovenci, akoprem su po broju pučanstva u većini, nesmiju ne pisnuti, nego bi morali ostati ne-

kadanji ščavi. Sva svoja izvješća, sve svoje gospodarske naputke sastavlja jedino u talijanskom jeziku, čime se dakako hrvatski ni slovenski kmet nemože ni najmanje okoristiti.

Kao žile razvodnice tog kulturnog vijeća, ustrojile se u pojedinim kotarima kotarske gospodarske zadruge, da se brinu za gospodarsko podignuće pojedinih kotara. Neke od tih zadruga, kao što je i naravno, došle su u hrvatsko-slovenske ruke, al te imadu upravo u kulturnom vijeću svoga najvećega protivnika, da nemogu onako napredovati kako bi želile i kako bi morale, akoprem mogu služiti za uzor talijanskim kotarskim zadrugama. Iz početka nije kulturno vijeće ni hélo primati njihovih dopisa pisanih u hrvatskom ili slovenskom jeziku, a sada, ako ih na velike prosvjede kod vlade nekako i prima, odgovara jedino u talijanskom jeziku. Presjednici tih hrvatsko-slovenskih zadruga prisiljeni su već više godina niti nepolaziti glavne skupštine tog kulturnog vijeća, gdje bi morali biti glavni zavjetnici, pošto su uvideli, da je ista mu više pred očima talijanska politika, nego li gospodarski napredak našega naroda.

Uz kulturno vijeće ustrojila se u Poreču i zemaljska poljodjelska škola, al i ta isključivo za same talijane, pošto se hrvatskomu i slovenskomu jeziku nije dalo u istoj ni najmanjeg mjesta, tako da kroz skoro 20 godina njezinog opstanka, nije se naš narod s njome ni najmanje okoristio.

A za uzdržavanje svega toga doprinašaju i Hrvati i Slovenci Istre svoj dobar dio, pošto pokrajinske namete moradu i oni plačati, neuživajući od toga никакve koristi. K tomu sva vladina godišnja potpora ide opet jedino u korist Talijana, pak da su to zdravi gospodarski odnošaji? Da će se naš narod uz takve prilike gospodarski podignuti? Pamet čovjeku stane, a srce uzavrije kad počme o tomu razmišljati. Nek se nagje jedna pokrajina, u kojoj se što sličnoga dogadja.

U drugim pokrajinama, gdje živu po dvoje narodnosti, gospa se je vlada pobrinula, da budu i dva kulturna vijeće ili dva odjela: jedno za jednu, drugo za drugu narodnost. Tako je u Českoj, Moravskoj i Tirolu. Al Istra mora biti i u tomu iznimka. Nek se i nama Hrvatima i Slovencima Istra dade posebno kulturno vijeće ili nek se za nas ustroji posebni odjel, pak čemo na miru pustiti naše susjede Taljane, al ovako svečano protestiramo pred cijelim naobraženim svijetom proti toj nepravdi, koja nam se i na istom gospodarskom polju čini.

Opći je opravdani vapaj u Dalmaciji, da ju je vlada gospodarstveni posve zapustila, dapače u koliko se čita, uvideli su to već jednom i u samom Beču, te sad ustrajaju i pozivaju nekakve ministarske enkete, predlažući milijune za gospodarsko podignuće Dalmacije. Bude li od toga brašna pogače, mi se

tomu od srca radujemo, da i Dalmacija već jednom stupa u kolo drugih austrijskih naprednih pokrajina, al opet dvojimo da li se tu što ozbiljnoga misli, pošto v Istri, koja je prava susjeda Dalmacije i koja je gospodarstveni još zapuštenija od nje, niti se govori, niti ju se spomnije. Ili se misli Istru prepustiti njezinoj sudbini, nek gospodarski posve propade, nek se naš narod sav izseli u Ameriku, kako je već dobrahno počeo.

Čovjek se zbilja mora čuditi žilavosti našoga siromašnoga naroda, kako se uz toliki nehaj gospodarstveni još nekako drži. Najpre zapušten, dapače gospodarstveni tlačen kroz cijela tri stoljeća od mletačke vlade, koja se je za njegovo gospodarstvo toliko brinula, da je dala izsjeći malne sve šume. Iza toga došla austrijska vlada, pak evo već preko jedno stoljeće njezine uprave, čime se može Istra pohvaliti, da je u gospodarstvu od nje dobila? Istarski kmet plete još kotac, kao što ga je pleo pred sto godina njegov otac, i dok su druge pokrajine silno pokvočile u gospodarskom napretku, naš je narod žalivože još uvijek onaj stari mučenik, koji nemože uz sav svoj mučni rad kraja s krajem spraviti.

Nije tomu kriv tobožnji konservativam našega naroda, da se neće da prihvati novotarija, kako ga se obično bijedi i od iste vladine strane, jer su svi narodi po prilici jednaki, već je kriva njegova zapuštenost od nadležnih faktora, koji su za njegovo gospodarsko podignuće posve ništa ili vrlo malo uradili, a i danas rade. Ni drugdje nisu narodi iz prsta izsisisali kako da bolje i racionalnije obdjelavaju svoja zemljista, bolje goje živinu, bolje podignu obrt i trgovinu, već im se tomu dala prilika sa školama i drugim podhvatima, koje su im oči otvorili.

A mi se u Istri još ni danas nemožemo pohvaliti jednom gospodarskom školom, za kojom već vdavna uzdišemo. Ako nam vlada i dobaci kad god po koju mrvicu, to je tako neznatno, da se time nećemo nikada gospodarstveni podignuti, jer ako i učinimo koji neznatni korak napred, drugi su ih međutim učinili već deset, tako da ih nikada uz ovakove prilike nedostignemo. A u današnjoj bujici općeg napretka, tko i najmanje zaostane, taj je propao. Nama se dakle hoće radikalne pomoći, pak ako vlada ozbiljno misli na podignuće Dalmacije, tad bi morala u taj djelokrug povući i Istru, koja se još u žalostnijim prilikama nalazi od Dalmacije.

Sreća, da je naš narod još s malim zadovoljan i da su njegove životne potrebe još jako ograničene, al nauči li se pristojno živjeti kako ostali svijet živi (u hrani i odjevanju), tad nepoboljšali se njegovo ekonomsko stanje, listom će se izseliti onamo, gdje će sve te potrebe naći, a to je Amerika. Al tad neće ni vlada više imati onih oduševljenih boraca, koji su joj više puta lice osvjetlali na bojnom polju.

U prvom redu hćela bi nam se, kako već spomenuto, jedna gospodarska škola u hrvatsko-slovenskom jeziku, da uzgojimo naraštaj, koji će se u gospodarstvu dobro izvježbati, da to kasnije kao samostojan kmet može provagjati. Hćela bi nam se takogjer barem jedna viša djevojačka škola gospodarskog smjera, za odgoj djevojaka u kućanstvu, kuharstvu, ženskim radnjama i vrtlarstvu. Za obrt i trgovinu, ako nam se takova škola radi malog broja polaznika u Istri i nebi mogla dati, to bi se moralno ustrojiti nekoliko stipendija za naše mladiće, koji bi takve škole mogli gdje drugdje polaziti. Trebalo bi izim toga urediti bolje komunikacije: naše luke, puteve, pak zavesti razne investicije, navlastito pak trebalo bi podizati i podpmogati razne zadruge, o kojima ćemo sada dvije u kratko.

Naše zadružarstvo počelo se razvijati od g. 1900. ovamo, i akoprem smo do sada u ovo kratko razdoblje dosta lijepih uspjeha postigli, to se još ni izdaleka nismo dovinuli cilju. Već ima u Istri 65 zadruga, koje su članice „Zad. zvezze“ u Ljubljani, a bit će valjda još koja, koja do sada nije još u „Zvezzi“ učlanjena. Sve što se na zadružnom polju učinilo, učinilo se ponajviše jedino dobrom voljom, bez posebnog predznanja, pak ako se je štogod i pogriješilo t. j. da zadruga možda neuspjeva kako bi zapravo morala, nesmije se toda toliko u grijeh upisati ustanovljačem, koji više puta neposjeduju dovoljno znanja za taj posao, al dobre volje dosta.

Prve istarske zadruge bile su novčane po Raiffeisenovu sostavu, te ako je igdje prikladan teren za iste, to je sjegurno Istra. Kamatničtvvo i oderuštvvo bilo je u Istri do pred kratko u najvećem cvatu, a osobito se deralo našeg hrvatsko-slovenskog kmeta, a dere ga se žalivože još i danas osobito u mjestima, gdje nema posuđilnice. Bogatuni, ponajviše naši smjedi Talijani ili pak prefriganiji naši seljaci, znali su, a znadu još i danas našeg kmeta svakojako izsiscavati, tako da je većina njegovog priroda išla u njihov žep na račun kamata, dočim je glavnica ostajala, još dapače i rasla. Bilo je mjesta, a ima ih i sada, u kojima je jedna sama obitelj, ili malo njih, imala sve v žepu, pak onda nije nikakvo čudo, što se takov narod nije mogo ni politički podignuti, jer tko je dužan, taj je sužanj ili ščavo, kako naš narod Talijani nazivlju. Do pred nekoliko godina kamatnjak od 10, 12 i 20% nije bilo nikakvo čudo, a bilo je slučajeva, gdje je dolazilo i preko 100%, jer posuditi 50 for. za 15 dana, pak na nje uzeti 4 for. kamata, to dogje na godinu 192% kamata.

Prve posuđilnice počele se podizati ponajviše inicijativom puljske posuđilnice, koju bi se moglo smatrati kao nekakvom maticom za Istru. Glavno je trebalo namaknuti posuđilnicama novaca, da mogu ljudi oslobođiti iz kamatničkih ruku, jer ustanovljači

posuđilnica bili su ponajviše i sami siromaci. Tako smo čuli kazivati dr. Laginiju, koji ima velikih zasluga za zadružarstvo Istre, da je njihova posuđilnica u Puli počela sa kapitalom od 600 for. Nu hvala Bogu našlo se i novaca i danas možemo sa ponosom uztrditi, da u svim onim mjestima, gdje su se po Istri posuđilnice ustrojile, narod se većinom oslobođio oderuha, te je samo za željeti, da se tih posuđilnica čim veći broj ustroji.

Sama pokrajina bila je pred preko 20 godina, da narod tobož oslobođi kamatničtva, ustrojila nekakav zemaljski vjeresijski zavod na amortizaciju. Nu treba reći istinu taj je zavod našemu narodu više štetovao, nego li koristio. Ponajviše se tu lahkoumno davalno posude koliko je ko hće, samo da se bilo na što uknjižiti, barem u trostrukoj vrijednosti. Mnogi lahkomišljenici uzimali su te posude sve u šestnaest i za stvari potrebite i za nepotrebite, računajući, da do tridesetak godina neće već i onako ništa biti dužni, a nepomišljajući, da je 30 godina silno dugi rok osobito za onoga koji je dužan i koji mora redovito kamate plaćati, bila godina dobra ili loža. Sami to veljaci danas priznaju, da su se lahkoumno tom prilikom kod vjeresijskog zavoda zadužili barem za dobru polovicu, jer da nije bilo toga, bili bi se stisli, kako bi bili mogli, bez učiniti duga. Pak ako pri tom zavodu i nisu veliki kamati, to su drugi troškovi, koje mora seljak izplatiti. Što odšteta procijeniteljima, što uknjižba i ostalo, došlo bi stojati, kako mi se pripovjeda, za dug od 200 for. oko 20 for., a to je već 10% cijele glavnice. Kad se pak dug posve isplati, opet treba trošiti za razknjižbu, tako da su se ljudi tomu zavodu posve otugjili, i danas se već retko čuje, da se koji tamo zaduži.

Iza Raiffeisenovih posuđilnica, počela se po Istri ustrojati gospodarsko-trgovačka društva ili konsumni magazini. Mi nismo proti poštenoj trgovini, dapače joj želimo čim bolji procvat, al jesmo proti onakvoj trgovini, kakva se je po Istri ponajviše tjerala, a tjera se kojekuda još i danas. Neka govori što tko hoće proti konsumnim magazinima oni su bili u Istri potrebiti, pak ako gdjegod poradi slabog vodstva i nerazumjevanja u posao i neuspjevaju kako bi morali, dapače oko gdjegod i propadu, oni su ipak to dobro učinili, da su narodu oči otvorili i da više neće biti onog uderušta u trgovini, kako je prije bilo. U Istri naime nije bilo valjda jednog trgovca od zanata, već su to bili ili naši narodni protivnici ili prefrikaniji naši seljaci, koji su od špekulacije da lakše živu, dali se na trgovinu, te se neukošću siromašnog kmata znali okoristiti. Bili su to ponajviše gladuhici, koji su po našim selima otvorili dućančić, a posle nekoliko godina postali su prvi gavani. Tu se nije gledalo, da se zadovolji spristojnim dobitkom, već osobito na onom, u što se seljak nije razu-

mjevao, zasluživalo se i na stotine postotaka dobitka. Ono što se je pak uzimalo na vjeru, a to je u većini slučajeva bilo, tu su njihove trgovačke knjige znale pisati kojekako. Mnogomu je na taj način pošlo činjanje u trgovčev žep i njegova su prokljinjanja ovomu malo imponirala. Skoro u svakom mjestu čete po kojeg takova naći.

Dakle nek se proti konsumnim magazinima bući kolikogod se hoće, oni subili po Istri u većini slučajeva potrebiti. Svakogde gdje su se magazini ustrojili, začudo su ti trgovčići odmah robu pojeftinili, znak, da su i prije mogli jeftinije davati, dok nije bilo magazina. Glavna pogriješka kod naših magazina je ta, što njihovi vogje u najviše slučajeva uz svu dobru volju, nemaju dostatno vještine u trgovini, i što se teško dobije sposobnog, vjernog i zauzetnog poslovog na kojem cijeli posao leži. Nu doći će se vremenom i do toga, jer nesreća obično uči čovjeka pameti. Magazini su već time svoju svrhu postigli, što su činili da se roba pojeftinila i što trgovčići moraju proti istima konkurirati. S toga gdjegod se vidi nezdrave odnošaje u trgovini, nek se magazin ustroji, barem kao strašilo, na korist siromašnoga kmata. Čuli smo proste seljake, na glavnoj skupštini kad im se prečitalo bilancu magazina, te se spomenulo, da se nije postiglo bogzna kakova dobitka, govoriti: Ništa za to, makar i gubiti, mi moramo magazin uzdržati, jer to je naše i zatvorimo li ga, odmah će nam cijene poskočiti. Vidi se, da je kod takvih zadružna ideja već dublji koren uhvatila.

Spomenemo li u Istri jednu vinarsku zadrugu, dvije mljekarske i jednu uljarsku, mislimo da smo time sa zadružarstvom svršili.

A ipak bi trebalo po Istri još mnogo zadruga pokrenuti. U prvom redu bile bi potrebite vinarske zadruge, gdje bi naši ljudi mogli mnogo više od vina dobiti, nego li dobiju. Zatem bi bile potrebite mljekarske zadruge, koje bi podignule uzgoj blaga, a time i količinu gnoja, koga je u Istri vrlo malo. U svakom pak mjestu, moglo bi se polag okolnosti česa tamo najviše priragja, ustrojiti odgovarajuću zadrugu, što je za otok Krk bilo lijepo razloženo u „Pučkom Prijatelju“. Po svijetu već ima svakovrstnih zadruga, pak zašto se i mi u Istri nebi za njima poveli. Zadružarstvo ima budućnost, u zadružarstvu nam je spas, jer zadružarstvo riješava glavno socijalno pitanje, koje danas svijetom vlada: Jedan za sve, a svi za jednoga.

Bodul.

Učiteljski tečaj na kmetijski šoli na Grmu.

Za povzdigo kmetijstva je postalo dandanes važno in neobhodno potrebno, da se že v ljudski šoli vcepi nežni kmetijski mладини ne le veselje do posameznih

kmetijskih panog, ampak poda tudi nek temelj na podlagi teoretičnega poduka s pomočjo šolskih beril in praktičnega poduka na šolskem vrtu.

V ta namen, da si gg. ljudski učitelji prisvoje najbolj važne stvari iz najbolj prikladnih kmetijskih strok za tak uspešen poduk, zasnovani so na vseh kmetijskih šolah v Avstriji posebni učiteljski tečaji, katerih se navadno udeleži le določeno število slusateljev.

Letos se je podučevalo na kmetijski šoli na Grmu v spomladanskem tečaju, ki je trajal 12 dnij, vinarstvo in sadjarstvo; v jesenskem, ki je trajal 8 dnij, pa kletarstvo in tehnična poraba sadja.

Gg. ljudski učitelji, ki so se udeležili tega kmetijskega tečaja, so naslednji; Sadar Adolf, nadučitelj v Begunjah; Štefančič France, nadučitelj v Velikih Laščah; Trost Karol, nadučitelj v Št. Jerneju; Malnarič Ivan, nadučitelj pri sv. Križu pri Koncanjevici; Zavrsnik Rudolf, nadučitelj v Preddvoru, Lavtičar France, nadučitelj v Šmartnem pod Šmarno goro; Kovac France, nadučitelj v Zatičini; Kabaj Mihael, nadučitelj v Begunjah pri Cerknici; Korosec Jožef, nadučitelj v Mošnjah pri Radovljici; Sila Anton, učitelj v Ajdovcu pri Žužemperku; Zupan Ivan, nadučitelj v Dolskem pri Litiji in Kosec Mihael, nadučitelj v Dragatušu pri Črnomlju.

V tem učiteljskem tečaju sta predavala pripoznana veščaka g. vodja R. Dolenc v sadjarstvu in tehnični porabi sadja in g. deželnemu vinarski komisar Franc Gombač v vinarstvu in kletarstvu.

Pohvalno je omeniti, da so si gg. ljudski učitelji o priliki tega kmetijskega tečaja ogledali ne le vse v ta namen vzdrževane državne in deželne vinograde, nasade in državno poskušnjo klet v Novem mestu, ampak da so si v spremstvu g. deželnega vinarskega komisarja ogledali tudi vso lepo okolico novomeško in nje zanimivosti, ter si tudi pri tem mnogo pridobili.

Z ozirom na važnost predmeta je želeti, da bi se vsako leto vdeleževali gg. ljudski učitelji z enako vztrajnostjo in požrtvovalnostjo teh učiteljskih tečajev, ter da bi potem vsak na svojem mestu vneto delovali v prid našemu kmetijskemu stanu, s tem koristili stvari in tako opravičili izdatke teh novodobnih upeljav.

Sklep šolskega leta na kranjski kmetijski šoli na Grmu.

Dne 30. oktobra t. l. je bil sklep šolskega leta na kranjski kmetijski šoli na Grmu. Tem povodom se je vršila — običajno tem šolam — sklepna preskušnja učencev, ki ima namen pokazati, v koliki meri se učenci teoretično podučujejo v posameznih predmetih ter da učenci pred odhodom iz za-

voda še enkrat temeljito ponovijo vso predavano učno tvarino.

Preskušnjo je vodil gospod grof A. Barbo, referent zavoda in deželni odbornik, kot zastopnik dežele; preskušnjo so počastili s svojo navzočnostjo: mil. gospod prošt dr. Elbert iz Novega mesta, prečast. gospod duhovni svetnik A. Peterlin iz Šmihela in gospod župan pl. Sladovič iz Novega mesta.

Učenci so bili izpraševani iz posameznih poglavij iz fizike, poljedelstva, vinogradništva, živinoreje, čebelarstva in kletarstva ter so na vsa vprašanja odgovarjali tako dobro, da se je očitno videlo, da so bili vse leto prav pridni ter da so sprejeli temeljito poduk. Preskušnja je trajala nad štiri ure. Ob njej sklepu je nagovoril gospod referent v prvo drugoletne učence, ki so dovršili sedaj zavod, spodbuje jih k praktičnemu izvrševanju tega kar so se na Grmu naučili ter da naj imajo vedno v času in spominu to solo, kajti, da so lahko ponosni, da so bili „Grmski učenci“.

Prvoletne učence, ki sedaj stopijo v drugo leto, pa je opominjal, da naj bodo v prihodnjem šolskem letu istotako pridni, kakor letos, ter da naj se istotako lepo obnašajo, kakor letos, kajti v spričevalu imajo vsi red: popolnoma primerno in v celiem šolskem letu se ni nobenega zapisalo v takozvano „črno knjigo“ t. j. zgodil se ni noben večji prestopek. — Ko se je še g. vodja poslovil od odhajajočih drugoletnikov, ko sta se dva učenca v imenu vseh deželnemu odboru zahvalila za vse prejete dobrote, in ko se je po petju cesarske pesmi odmolil še en „Očenaš“, sklenilo se je s tem šolsko leto.

Očividno težko je bilo slovo odhajajočih drugoletnikov bodisi od zavoda, nje učiteljstva in uslužbencev, bodisi od svojih součencev, s katerimi so bili preživeli lepo leto v prijateljskem, mirnem občevanju, skrbec samo za svojo prihodnjost.

Dovršili pa so sledeči učenci zavod, največ s prav dobrimi uspehi: Grahonja Jožef iz Kastelca pri Dolini v Istri, Jerala Tomaž iz Prezrenja pri Podnartu na Gorenjskem, Hartmann Mihael iz sv. Ožbalta nad Mariborom, Karba Ivan iz Zg. Krapja pri Ljutomeru, Matjašič Alojzij iz Dragovic pri Ptiju, Moser Ivan iz Postojne, Pilich France iz Trnovlja pri Celju, Podlogar Jožef iz Breškega pri Št. Janžu na Dolenjskem, Seifert Jožef iz Šmartnega pri Litiji in Šusteršič Alojzij iz Kamnegrice na Gorenjskem.

Kot drugoletnikov je vstopilo 11 prvoletnikov, na novo je sprejetih 10 učencev, tako, da šteje zavod v začetku šolskega leta 21 učencev. — Deželnih ustanov je 10, nekateri učenci dobijo državne štipen-

dije navadno po 240 K, nekateri štajerski učenci imajo od okrajnih odborov ali posojilnic stipendije, ostali se pa šolajo na lastne stroške.

Take table preskrbi zadrugam „Zadružna zveza“.

Zadružna tiskarna v Ljubljani

reg. zadr. z omej. zavezo

Stari trg štev. 19

priporoča

koverte s firmo, pismeni papir, vizitnice

ter vsa v to stroko spadajoča dela po

— najnižji ceni. —

Vnana naročila se tečno izvršujejo:

Zadružna zveza

oskrbuje

— svojim zadrugam —

vse tiskovine, blagajne itd.

Priporoča se: Vzajemna zavarovalnica proti požarnim škodam in poškodbam zvonov.

Edini domači zavod te stroke: Ljubljana, Medjatova hiša.

Seme kašeljskega zelja, katero naredi lepe, trde glave in delek, zajamčeno pristno in kaljivo. Prodaje dokler je kaj zaloge, Ignacij Mercina, posestnik v Zg. Kašju p. D. M. v Polju pri Ljubljani. 2 dkg (navadno žlico) za 80 vin., poštnine prosto. Denar je poslati naprej. Sprejemajo se tudi pisemske znamke. Večja naročila po dogovoru.

Okoli 1000 hl belega vina po 13—16 kr. (26—32 vin) se proda v Lindaru — zadnja postaja Pazin (Istra)

Kupeci naj se obrnejo na lindarsko društvo za štednju in zajmove v Lindaru (Istra).

5—3

Živo divjačino

jerebice, fazane, srne, jelene, uharice za lov, vsakovrstne ropne živali, in ptice, kokosi, gosi in krasne fazane

kupuje in prosi ponudb

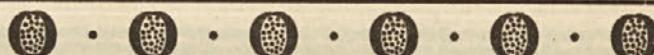
Edvard Mayer

razpošiljalj žive divjačine

Dunajsko Novomesto, Schneeberggasse št. 10.
Avstrija.

268 12—5

Podružnica trgovine z živalmi Lavanyukut. Ogrsko.

Kranjska tovarna lanenega olja, Kranj

Zabret & Huter

priporoča

Sladko laneno olje in

lanene tropine (preše)

najboljše kakovosti v vrečah po 50 kg.

Naroča se pri „Gospodarski zvezi“ ali naravnost pri tvrdki. Opomuiti je, da je laneno olje mrzlo stiskano, nima v sebi nikakega albumina in je ravno raditega najboljše kakovosti. V kolikor pa je laneno olje boljše brez te sestavine, v toliki meri pridobe s to sestavino lanene tropine (preše). Analiza lanenih tropin znaša: 40—41% suroregata proteina (beljakovin) z 9—10% olja po analizi št. 1901 c. kr. poljedelsko-kemičnega preizkuševališča na Dunaju.

274 x—4

**Delniška stavbinska družba »UNION«
v Ljubljani.**

Ob začetku leta sklepajo posojilnice na občnih zborih o porabi čistega dobička. — Delniška stavbinska družba „UNION“ se usoja pri tej priliki opozoriti p. n. branilnice in posojilnice, da so še oddati delnice III. emisije, in da blagovolè vsaj en del čistega dobička uporabiti za nakupovanje delnic družbe „UNION“. — S pomočjo zadružne organizacije se je posrečilo postaviti krasno stavbo hotela „UNION“. — Delničarji postali so solastniki tega podjetja, in delnice imajo sedaj svojo vrednost. Treba je pa še oddati III. emisijo, in odda se lahko, ako naše branilnice in posojilnice vzajemno postopajo in prevzamejo delnice. — Tako národnogospodarsko delo mora veseliti. — Oglasila za podpise delnic sprejema podpisani načelnik.

Dr. V. Gregorič,
načelnik.

Pri nakupu klajnega apna

zahtevajte pismene garancije zato, da ima v sebi fosforjevo kislino in da je čisto! Poslano blago dajte preiskati! Spoznali boste, da so vsi posnemki slabí in da je le naša postavno zavarovana znamka najboljša! Zahtevajte torej povsod izrecno le pristno, skozi 14 let preizkušeno

Barthelovo klajno apno.

Cene zmerne. — Priznanja zastonj.

MIH. BARTHEL & Comp.,

Dunaj, X/3 Siccardsburggasse 44/G.

Dopisuje se slovenski!

6-5

C. kr. priv.

pred ognjem in tatovi varne

blagajne

prodaja najceneje dobro znana tovarna blagajnic

M. Adlersflügel

založnik Raiffeisnovih posojilnic

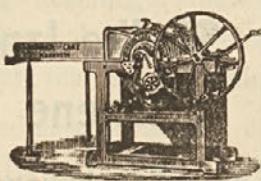
Dunaj, I., Franz Josephs-Quai št. 27.

247 24-22

Mlatilnice

lahko tekoče z rokami za goniti.

Mlatilnice vsakovrstne
z vratilom (gepeljnom).

Mlatilnice z motor-

jem na bencin (najcenejša gonilna
sila) kakor tudi vsi poljedelski stroji po

zelo znižanih cenah

pri

Karol Kavšeka nasled. 248 x-22

Schneider & Verovšek

trgovina z železnino in zalogo strojev.

Ljubljana, Dunajska cesta 16.

Vsakdo naj se v svojo korist prepriča predno
kupi kaki stroj!

Gospodarsko društvo Baderna

v Istri

262 24-12

ima v svojem zadružnem skladisču

pristnega terana in izorno belo vino!

Cene zmerne!

Pošilja se pod sledečimi ugodnimi, poštenimi pogoji:

1. Vino se pošilja franko skladisču ali želez. postaja Sv. Petar u Sumi ali Poreč (Parenzo). — Tudi v lastnih sodih, ki se vrnejo franko na eno obeh postaj.
2. Od postaje gre blago na račun in riziko naročnika.
3. Reklamacije veljajo še osem dni po dostavi fakture (računa).
4. Plača se takoj ali tekom 30 dni potom Zadružne zveze v Ljubljani.
5. Vino se tudi zamenja za les — fižol — krompir — moko — otrobe — koruzo in druge gospodarske in obrtniške izdelke.
6. Pri naročilih izpod 300 litrov se vzorcev ne pošilja

Zadruge! Trgujmo med seboj! Pomagajmo druga drugi! Vsaka konkurenca — vsak riziko je izključen pri kupu in prodaji!

Naše načelstvo posreduje radevolje brezplačno tudi pri nakupu vina in grozdja od nje članov. Za posredovanbo kupčijo prevzame garancijo!

Berite!

Prva kranjska mizarska zadruga v Št. Vidu nad Ljubljano

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

nasproti železniške postaje Vižmarje v lastni hiši

naznanja slavnemu občinstvu, da si je preuredila

mizarsko delavnico s strojnim obratom na parno silo.

Velika zaloga spalnih, jedilnih in salonskih oprav, vseh vrst in slogov od
preprostih do najfinejših, po najnižjih cenah, brez konkurence.

Izdeljuje vsa pohištvena in stavbna dela, oprave za hotele, sanatorije in
druge javne zgradbe.

257, 24—15

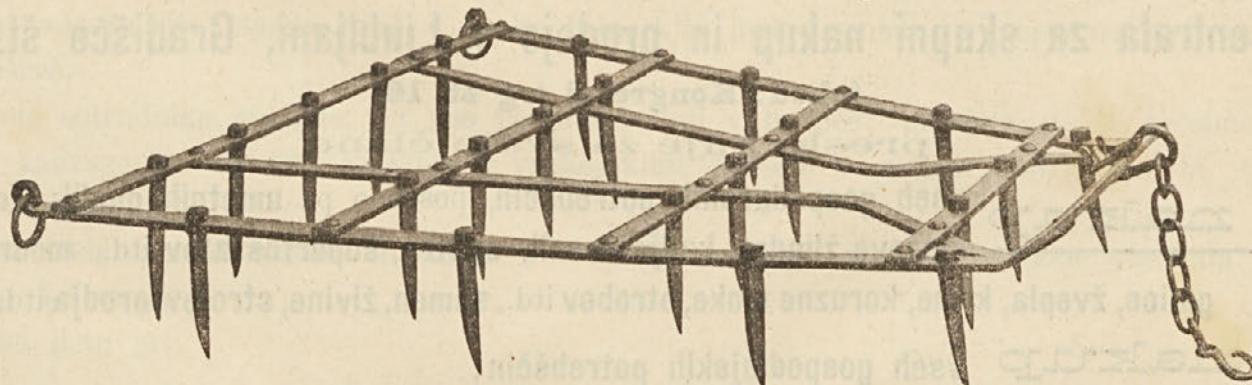
Zaloga v Šent Vidu nad Ljubljano, prodajalna v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 18. — v hiši Kmetske posojilnice.

Ceniki na zahtevo.

Proračuni in načrti brezplačno.

Najboljše patentirane brane

nadkrilujejo vsakovrstne dosedanje lesene brane, ker so nepokvarljive ter se zobovi vsikdar
lahko z novimi nadomeste. ◆ Cena za 1 komad (teža približno 25 kg) 15 K

Nadalje vse vrste dobro varjenih verig za živino, vozove itd., kakor razno-
vrstnih kovanih žebljov priporoča

258, 24—15

Prya žrebljarska in železo-obrtna zadruga v Kropi in Kamnigorici
registr. zadruga z omejeno zavezo.

Ceniki na zahtevo brezplačno in franko. Kmetijske zadruge pri večjem odjemu popust.

Najboljša in najsigurnejša

Stanje vlog 30. junija 1906:
čez 12 milijonov kron

prilika
za štedenje!

Denarni promet 30. junija 1906:
čez 27 milijonov kron

Ljudska posojilnica

registrovana zadruga z neomejeno zavezo,

preje: Gradišče štev. 1

sedaj: Kongresni trg št. 2, I. nadstropje

sprejema hranilne vloge vsak de-
lavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure **4|20|0** brez kakega odbitka, tako, da sprejme
popoldan ter jih obrestuje po vložnik od vsach vloženih 100 kron
čistih **4 K 50** h na leto.

Stanje vlog 30. junija 1906: K 12,485.874·93 — Denarni promet v letu 1905: 54,418.440·28
Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje kaj prekinilo.

Za nalaganje po pošti so poštuhranilnične položnice na razpolago.

V Ljubljani, dne 30. junija 1906.

249, x-22

Dr. Ivan Susterič,
predsednik.

Josip Šiška, kanonik,
podpredsednik.

Fran Povše,

vodja, graščak, deželni odbornik, drž. in dež. poslanec itd.

posestnik, podjetnik in trgovec v Št. Vidu nad Ljubljano.

Anton Kobi,
trgovec in pos. na Bregu

Karol Kauschegg,
veleposestnik v Ljubljani.

Matija Kolar,
župnik pri D. M. Polju,

Ivan Kregar,
svet. trg. in obrt. zbor. v Ljubljani.

Frančišek Leskovic,
zasebnik in blag. Ljud. pos.

Karol Pollak,
tovarnar in posestnik v Ljubljani.

Ivan Pollak,
tovarnar in pos. v Ljubljani.

Gregor Šlibar,
župnik na Rudniku.

Odborniki:

Anton Belec,

Gospodarska zveza

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

centrala za skupni nakup in prodajo v Ljubljani, Gradišče št. I

(uhod: Kongresni trg št. 16)

preskrbuje za svoje člane

nakup vseh gospodarskih potrebščin, posebno pa umetnih gnojil: Tomazeve žlindre, kalijeve soli, solitra, superfosfatov itd., modre galice, žvepla, krme, koruzne moke, otrobov itd., semen, živine, strojev, orodja itd.;

nakup vseh gospodinjskih potrebščin;

prodajo vsakovrstnih kmetijskih pridelkov in izdelkov.

→ Zaloga klajnega apna, oddaja se od 5 kg. naprej. ←